



Din udsendte forsøger at hyle med de ulve, han er iblandt.

Tekst: Jan Monrad
Foto: Marianne & Jan Monrad

HAKKET OKSEKØD

Efter i årevis med stor fornøjelse at have gæstet de spanske canarieøer, fandt jeg, at det var på tide at kigge nærmere på Spaniens folkesjæl. Og det skulle være i Andalusiens nydelige hovedstad Sevilla, der huser omkring 700.000 indbyggere og fremviser en perlerække af opulent maurisk arkitektur og hyggelige smalle gader i det gamle jødiske Santa Cruz-kvarter.

Vi skulle opleve den ægte spanske flamenco, sveden fra de dansende og føle de rytmiske slag fra guitarer og kastagnetter helt ind i ryggraden, og så skulle vi naturligvis til tyrefægtning. Ja det vil sige, jeg skulle til tyrefægtning, for fru'en ville ikke med: "Den skrækelige form for dyrplageri skal man ikke bakke op om, men holde sig langt væk fra", vedblev hun. Hendes synspunkt fandt opbakning alle vegne, hos venner og bekendte og familie, men jeg nærer ikke den store empati for til formålet opdrættet kvæg i et fremmet land og er mig bevidst om ikke at kunne ændre en grundfæstet spansk tradition ved ikke at sætte mig ind i, hvad den går ud på. Jeg ville have en totaloplevelse, være til stede og mærke energien fra det tusindtallige publikum, der viste sig at sidde på nakken af hinanden på tilskuerpladserne i Sevillas mere end 250 år gamle tyrefægterarena på en oktoberdag, hvor termometret dirrede på 32 grader. Det var varmt.

Restbilletter på 5. række

Heldigvis fik jeg overtalt fru'en til at gå med. Hun er en fleksibel kvinde. Det tæller på plussiden. Men det viste sig at være et større cirkus overhovedet at skaffe en billet, for billetkontoret var lukket. Og i Sevilla taler man spansk. Ikke engelsk, ikke tysk, ikke fransk og slet ikke dansk. Man taler kun spansk. Jeg var chanceløs. Heldigvis kunne en guide på en af turistkontorene lidt engelsk, så jeg fik forklaret hende, at vi vi gerne ville til tyrefægtning - om hun kunne hjælpe. Det kunne hun. Efter en opringning meddelte hun, at vi kunne få to billetter til en samlet pris af 240 euro, det er næsten 1800 kroner. Det er mange penge for at se noget kvæg blive hakket ihjel, men der var aldeles udsolgt, sagde hun. Vi kunne selv gå over og tale med dem i billetsalget på en nærmere angivet adresse. Det gjorde vi så. Trods sprogforbistringen lykkedes det at erhverve et par restbilletter på 5. række i skyggen i den gode side af arenaen til

en samlet pris af 130 euro nedenfor præsidentens loge. Det var stadig dyrt, men min danske kræmmerjæl var alligevel godt tilfreds over at have sparet halvdelen af den pris, der først var blevet forlangt. Tyrefægtersæsonen strækker sig fra april til oktober, og vi skulle til sæsonens sidste sammen med 12.000 festklædte og opstemte spaniere på nationaldagen d. 12. oktober. Der var en råben og gestikuleren fra de mange gadesælgere, og vi spottede hurtigt, at det var en god ide at erhverve to hynder at sidde på. Det viste sig, at være en rigtig god disposition, for siddepladsen inde i arenaen bestod af de skinbarlige rå mursten. Takket være siddepuden holdt min jomfruelige bagdel, der er hjemmefant med en magelig Stressles-stol, forestillingen ud, der strakte sig over godt og vel to en halv time. Seks tyre skulle lade livet, og i alt tre matadorer og deres hjælpere skulle slå de store dyr ihjel. Man startede præcis til tiden.



I Sevilla kender man endnu til kunsten at dekorere et butiksvindue.



Det lykkedes at skaffe to billetter til en samlet pris på 130 euro, men så måtte billetmanden også stille op til fotografering.



I Santa Cruz-kvareteret er der mange små hyggelige stræder

HAKKET OKSEKØD

Allerede fra første sekund var der drama på færde, da den endnu raske og rasende tyr vædrede en picador lige for øjnene af os. Picadoren er en rytter, der er udstyret med en lang lanse, han skal bore ned i tyrens nakkemuskulatur for at svække den. Men nu lå han i stedet for i sandet denne karnevalsklædte stakkel og spjættede med benene, og det samme gjorde hans polstrede hest til akkompagnement af det gysende publikum, mens den rasende tyr forsøgte at stange hesten ihjel. Så vidt kom det dog ikke, for tyren blev afledt af matadorens hjælpere med deres lyserøde kapper, så den halte hest kunne reddes ud af manegen. En ny picador stod klar med sin lanse, og snart havde tyren tillige fået stukket de obligatoriske kulørte spyd i nakken af de frygtløse såkaldte banderilleros.

Middelalderlig paradeforestilling

På dette tidspunkt er tyren tydelig svækket af blodtab, men det er her den egentlige tyrefægtning tager sin begyndelse med matadorens entre. "Hey,hey,hey" råber han for at tirre dyret, mens han svinger med kappen, og der udføres en bizar pantomime, en dans, man fristes til at kalde det en svingom mellem matador og tyr, der munder ud i, at han støder sin kårde ned mellem dens skulderblade, hvorved han rammer hjertet, og tyren falder død om - altså når det lykkes. Slutelig slæbes det store dyr ud af et kobbelt heste.

Jeg var tilskuer til en middelalderlig paradeforestilling og ventede hvert øjeblik, at de også ville sende sultne løver ind i arenaen. Man befandt sig i en tidslomme tæt på et blodigt drama på kanten af liv og død.

"Skal vi ikke gå i pausen" sagde min kone, der allerede efter

Her er tyren så svag, at der ikke længere er målelig puls og må hjælpes ud af arenaen.



første tyr havde fået nok, men der var ingen pause, og det var umuligt at komme ud, for vi sad som sagt som sild i en tønde. Det var godt, man ikke skulle tisse - eller det der var værre. Matadoren kom ind igen viftende med tyrens afskårede hale, som han stolte viste frem for de jublende 12.000 tilskuere. Hele sceneriet gentog sig yderligere fem gange uden andre variationer, end de der fremkommer ved, at det er levende skabning, man har med at gøre, der ikke forlods har læst på sin rolle.

Et kick

Vel hjemme igen efter seks spændende dage i Sevilla har jeg fortalt flere mennesker om mine oplevelser i tyrefægterarenaen og er stort set kun blevet mødt med hovedrysten og væmmelse. Jeg må dertil sige, at så må der være lidt spanier i mig, for jeg må desværre indrømme, at det gav mig et kick, og at jeg kunne finde på at gå til tyrefægtning en anden gang. Hakket oksekød har i min terminologi fået yderligere en betydning.

Den "modige" matador foran den stærkt svækkede tyr.



Tyrefægtning er et tilløbsstykke i Spanien. Her et udsnit af de 12.000 tilskuere til den populære kvæghakning.

